

[Ebba Strange]

talets senge. Det kan ikke være rimeligt, at det skal vare hverken ét eller to år endnu. Derfor er det af betydning at kende ministerens vurdering af muligheden for en snarlig afslutning.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg kan ikke se, at spørgeren er til stede, men alligevel skal jeg svare på spørgsmålet, så at det kan komme i fortrykket.

Siden 1975 har jeg i samarbejde med undervisningsministeren taget en række initiativer for at fremme sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet. I den forbindelse har jeg givet hovedstadsrådet nærmere forudsætninger om grundlaget for denne planlægning, herunder om sygehuskommunernes fortsatte anvendelse af rigshospitalet.

I september 1976 forelå en detaljeret rapport fra det af rigshospitalsudvalget nedsatte lægeudvalg. I denne rapport er der givet en udførlig beskrivelse af rigshospitalets hidtidige anvendelse, herunder en kvalitativ og en kvantitativ analyse af denne anvendelse. Desuden er der peget på rigshospitalets anvendelsesmuligheder indtil 1980 og i de følgende år.

For at fremme hovedstadsrådets arbejde meddelte jeg i marts 1977 og i december 1977, at den nævnte rapport skulle lægges til grund for rådets arbejde med den overordnede sygehusplan. Desuden meddelte jeg, at hovedstadsrådets sygehuskommuner måtte forvente at skulle benytte samme andel, nemlig 75 pct., af sengeantallet på rigshospitalet som hidtil.

Herudover forelå der i marts 1978 en af sundhedsstyrelsen udarbejdet redegørelse om rigshospitalet, der yderligere forbedrer planlægningsgrundlaget, særlig vedrørende lokaloptageområdet på 80.000 indbyggere. Denne redegørelse er en videreførelse og udbygning af synspunkterne i rapporten fra rigshospitalsudvalgets lægeudvalg.

Sygehusplanlægningen er imidlertid ifølge sygehusloven en kommunal opgave, og det er derfor hovedstadsrådet, der skal udarbejde forslag til den fremtidige fordeling af specialer og senge m. v. på hovedstadsregionens kommunale, statslige og private sygehuse. Man kan således ikke binde sygehusplanlægningen i hele regionen ved på forhånd at fastlægge en ganske bestemt anvendelse af et

enkelt hospital, i dette tilfælde rigshospitalet; en samlet vurdering er nødvendig.

For at der ikke skulle være nogen som helst tvivl om statens forhandlingsvilje, besluttede regeringen i april 1978 at optage direkte forhandling med hovedstadsrådet, sygehuskommunerne i hovedstadsområdet og Amtsrådsforeningen om indplacering af de statslige sygehuse i hovedstadsregionens sygehusvæsen. Der er tale om særdeles vanskelige og komplicerede forhandlinger, men da der foreligger et tilstrækkeligt fagligt grundlag, mener jeg, at de bør kunne afsluttes i løbet af 1978, nogenlunde samtidig med at hovedstadsrådet færdiggør en grovskitse til den overordnede plan. En særlig statslig styringsgruppe med medicinaldirektøren som formand fører forhandlingerne på statens vegne.

Regeringen har ikke taget stilling til sundhedsstyrelsens redegørelse af marts 1978, men vil afvente de forhåbentlig realistiske forslag, der bliver resultatet af forhandlingerne med de kommunale parter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til *undervisningsministeren* af:

Gerda Møller (KF):

»Hvad er baggrunden for, at ministeren forsøger at foretage en samling af de fortsatte skoleuddannelser i ét direktorat?«

(Spm. nr. 751).

Skriftlig begrundelse.

Et stort flertal af folketingets partier har to gange afvist et forslag fra undervisningsministeren om en samordnet udbygning af det 10.-12. uddannelsesår.

Ikke desto mindre fremgår det af en annonce i Statstidende den 11. april d.å., at ministeren nu ved opslag af en stilling som undervisningsdirektør i direktoratet for erhvervsuddannelserne vil forsøge på anden vis at forfølge sit mål, nemlig ved at samle de fortsatte skoleuddannelser (ungdomsuddannelserne) i ét direktorat.

I annoncen hedder det udtrykkelig, at den, der konstitueres, må være indstillet på at medvirke i de fortsatte overvejelser (vedrørende antallet af direktorater m.v.), herunder i særdeleshed om tilvejebringelsen af en sam-